

20.

3. Бабайлов В. К. Менеджмент. Наука и практика : учебник. Х. : ХНАДУ. 2018. 276 с.

ІННОВАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ПОТЕНЦІАЛ ФОРМУВАННЯ

*Прохорова В. В, д.е.н., зав кафедри Економіки та менеджменту
Секірож Я., магістр
Українська інженерно-педагогічна академія*

Формування потенціалу розвитку системи управління вітчизняних машинобудівних підприємств в умовах ринкової економіки, надає можливість істотно розширити асортимент товарів та послуг, підвищити їх якість, що значно зміцнить позиції в конкурентній боротьбі на ринках. Без впровадження системи формування потенціалом в управління машинобудівними підприємствами неможливе формування ефективної структури економіки, забезпечення високого рівня їх конкурентоспроможності в умовах економіки. Пошук та впровадження управлінських заходів щодо покращення політики управління інноваційним забезпеченням стійкого розвитку машинобудівних підприємств дасть можливість суб'єктам господарювання в умовах нової економіки якісніше здійснювати фінансове управління стосовно забезпечення стабільного і поступального розвитку підприємства, оперативно реагувати на зміни його ринкового середовища, спостерігати за показниками, що впливають на ліквідність і фінансову рівновагу, визначати заходи щодо забезпечення підвищення ефективності фінансово-господарської діяльності підприємств [1-2].

Отже, визначена система інформації для формування потенціалу інноваційного забезпечення стійкого розвитку машинобудівних підприємств дозволить виявити момент необхідності впровадження нової конкурентно-інноваційної переваги в тому випадку, якщо одна з існуючих перебуває на стадії спаду й не підлягає відновленню. Також можливо отримати інформацію про наявні ринкові вимоги, що враховують побажання споживачів. Визначена інформація стратегічно важлива для підприємств, тому що споживачі в умовах ринкової економіки диктують свої умови, і виграє в конкурентно-інноваційній боротьбі те підприємство, що максимально враховує запити споживачів. У системі формування потенціалу інноваційного забезпечення стійкого розвитку машинобудівних підприємств важливу роль відіграє визначення головної мети, адже саме вона визначає концепцію стійкого розвитку підприємств, основні напрями його ділової активності та служить орієнтиром у середовищі ринкових стратегічних перетворень.

Література:

1. Зінчук Т. О. Трансфер інноваційних технологій: сутність та значення у

розвитку вітчизняної економіки : сайт URL: <http://eprints.zu.edu.ua/11907/1/4.pdf>

2. Leyden D. Publicsector entrepreneurship and the creation of a sustainable innovative economy. *Small Business Economics*. 2016. Vol. 46. issue 4. P. 553–564.

НАПРЯМИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ ЗАЛІЗНИЦЬ

Семенцова О. В., к. е. н., доцент

Український державний університет залізничного транспорту

Сьогодні в залізничній галузі існує велика кількість факторів, що впливають на її розвиток та успішне функціонування, які за ознакою напрямку дії доцільно класифікувати як фактори зовнішнього та внутрішнього впливу.

Найголовнішими серед факторів зовнішнього впливу є політична та економічна нестабільність в державі; недостатній розвиток фінансово-кредитного ринку держави; недосконалість нормативно-правової бази та недостатня державна підтримка щодо інвестиційно-інноваційного розвитку залізниць; відсутність фундаментальних наукових досліджень, спрямованих на перетворення організаційно-технічного рівня галузі тощо. Наслідками впливу факторів такого роду є обмеженість заохочення та притоку інвестиційного капіталу різних форм власності в галузь; повільне просування інноваційних перетворень організаційно-технічного рівня залізниць; обмежена можливість оновлення основних засобів та розширеного відтворення виробничого процесу галузі; відсталість технологій, фізичне та моральне спрацювання технічних засобів, старіння виробничих процесів тощо.

Факторами внутрішнього впливу є нестача власних фінансів для впровадження інвестиційно-інноваційних перетворень; застарілі організаційні форми та методи управління галуззю; низький рівень впровадження інноваційних технологій та нової техніки в процес виробництва в галузі тощо. Наслідками цього є обмеження можливості здійснення заходів інвестиційно-інноваційного характеру з удосконалення організаційно-технічного рівня; обмеження прояву ініціативи та творчого підходу в управлінні галуззю, що призводить до стримування розвитку та розкриття її потенціалу на ринку; сповільнене реагування на зміни у зовнішньому оточенні; втрата конкурентних позицій; техніко-технологічне відставання від країн-лідерів; низький рівень продуктивності праці; висока матеріаломісткість, трудомісткість і собівартість.

Зазначені фактори впливу носять переважно інвестиційно-інноваційний характер та мають на меті організаційно-технічні перетворення галузі. Узагальнюючи вітчизняний та закордонний досвід організаційно-технічних перетворень в залізничній галузі можна виокремити напрями їх реалізації.

Здійснення перетворень має диференціацію за рівнем здійснення. Так, на загальнодержавному рівні доцільно активізувати роботу щодо створення умов державно-приватного партнерства, для чого на законодавчому рівні необхідно